

पुराणवित् चिरकालकथाभिज्ञोऽतिद्वेष्टइतियावत् ॥ १८ ॥ सदाऽसक्तं अवारितद्वारं ॥ १९ ॥ शयनीयं शयनगृहं ॥ तिरस्करणं जवनिकामंतराकृत्वेतिशेषः ॥ एते
न तावत्पर्यंतंगमनं सूचितं ॥ अत्यासाद्य अतिसमीपंगत्वा ॥ २० ॥ राजविज्ञापनस्य स्तुतिपूर्वकत्वात्पुनःस्तुतिप्रवृत्तिः ॥ २१ ॥ २२ ॥ निगमोवाणिज्यं तत्संबन्धिनो नैगमाः
॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रतिबुध्य जवनिकांतर्हितमपि सुमंत्रं ध्वनिना ज्ञात्वा ॥ यदस्यभिहितो नयेति पाठे अनयेत्युपलक्षणं मयाचेत्यर्थः ॥ अतएव ममाज्ञेति संगच्छते ॥ पूर्वं

राज्ञः संप्रतिबुद्धस्य चानागमनकारणं ॥ इत्युक्त्वांतःपुरद्वारमाजगाम पुराणवित् ॥ १८ ॥ सदासक्तं च तद्देशमसुमंत्रः प्रविवेश ह ॥ तुष्टा
वास्य तदावंशं प्रविश्य सविशांपतेः ॥ १९ ॥ शयनीयं नरेंद्रस्य तदासाद्य व्यतिष्ठत् ॥ सोऽत्यासाद्य तु तद्देशमतिरस्करणमंतरा ॥ २० ॥
आशीर्भिर्गुणयुक्ताभिरभितुष्टावराधवं ॥ सोमसूर्यौ च काकुत्स्थश्चिवैश्रवणावपि ॥ २१ ॥ वरुणश्चाग्निरिंद्रश्च विजयं प्रदिशंतु ते ॥
गता भगवती रात्रिरहः शिवमुपस्थितं ॥ २२ ॥ बुध्यस्व राजशार्दूलकुरुकार्यमनंतरं ॥ ब्राह्मणावलमुख्याश्च नैगमाश्चागतास्त्वह ॥ २३ ॥
दर्शनं तेऽभिकांक्षं ते प्रतिबुध्य स्वराधव ॥ स्तुवंतं तं तदासूतं सुमंत्रं मंत्रकोविदं ॥ २४ ॥ प्रतिबुध्य ततो राजा इदं वचनमब्रवीत् ॥ राममान
यसूतेति यदस्यभिहितो मया ॥ २५ ॥ किमिदं कारणं येन ममाज्ञा प्रतिवात्यते ॥ न चैव संप्रसुप्तोऽहमानये हाशुराधवम् ॥ २६ ॥ इति राजा
दशरथः सूतं तत्रान्वशात्पुनः ॥ सराजवचनं श्रुत्वा शिरसा प्रतिपूज्यतं ॥ २७ ॥ निर्जगाम नृपावासान् मन्यमानः प्रियं महत् ॥ प्रपन्नो रा
जमार्गं च पताकाध्वजशोभितं ॥ २८ ॥ हृष्टः प्रमुदितः सूतो जगामाशु विलोकयन् ॥ ससूतस्तत्र शुश्राव रामाधिकरणाः कथाः ॥ २९ ॥

राज्ञास्वयमप्युक्तेः ॥ कतकादयस्तु कैकेय्याज्ञैव ॥ अप्रतिपिद्धमनुमतमिति न्यायेन ममाज्ञा ननु निद्रापरवशत्वेन राज्ञो नुमतं न वेति मे संदेहस्तत्राह ॥ नचेति ॥ इति व्याचक्षते ॥
तेषामिति राजेति श्लोके पुनः पदासंगतिः स्पष्टैव ॥ पूर्वसर्गांते अश्रुत्वा राजवचनमित्यादि न नंदचेत्यंतश्लोकद्वयस्य सर्वपुस्तकेषूपलंभाच्च तद्व्याख्यानमसंगतमिति ध्येयं ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रियं मन्यमानः हार्दाभिप्रायज्ञानात् ॥ २८ ॥ हृष्टः पुलकितगात्रः प्रमुदित आनंदचित्तः राजमार्गं विलोकयन्नितिसंबन्धः ॥ रामाधिकरणाः रामविषयाः ॥ २९ ॥